

UN SUPER SEMN

[Fratele Neville spune, "... beneficiile care ni le-a adus Dumnezeu prin slujba și dragostea ta. Unde, la timpul acesta, ne-ar place să o arătăm, într-un fel mic, prin a vă prezenta un dar mic." – Ed.] Îți mulțumesc, Frate Neville. ["Fie ca binecuvântările lui Dumnezeu să se odihnească peste tine, frate scump."] Îți mulțumesc, foarte mult, Frate Neville.

2 Și vă mulțumesc, biserică. Doar nu știu ce este în interiorul ei. Dar eu apreciez, cu toată inima mea, tot ce ați intenționat pentru mine, și lucrurile care le-ați făcut pentru mine. Și dacă nu erați voi, acolo nu aș fi eu. Dacă nu era cineva să creadă Mesajul care Dumnezeu mi-l dă să-l predic, atunci nu ar fi de folos să-L predic. Trebuie să fie doi dintre noi, să lucreze împreună. Astfel, eu apreciez aceasta foarte mult.

3 Biserica noastră a avut întotdeauna, mai mult sau mai puțin, printre noi aici, un simț al umorului. Acum, când am pășit înăuntru, doar cu câteva momente în urmă, în camera din spate, cineva mi-a înmănat un pachet, și a zis, aș vrea să merg la platformă să-i prezint acesta la Fratele Neville. În aprecierea sentimentelor mele către el, și părtășia acestei biserici, și ce a însemnat el pentru noi în acest an, ca un păstor în anii care au trecut, și speranțele și rugăciunile că el va continua să fie păstorul nostru prin mai mulți ani care vor veni, un simbol de la biserică și de la mine, Frate Neville.

4 [Fratele Neville zice, "Vă mulțumesc, foarte mult, la toți. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu într-adevăr apreciez lucrurile amabile și ajutorarea care au fost îndreptate spre mine de la fiecare din adunare. Și eu într-adevăr, în această dimineață, simt adânc jos în sufletul meu că până la ultimul dintre noi suntem adânc recunoscători Fratelui Branham pentru ceea ce el a însemnat pentru noi, și slujba lui. Și fie ca Dumnezeu să-l prospere și să-l binecuvânteze așa cum merge înainte pentru Domnul în acest an, este rugăciunea mea arzătoare. Vă mulțumesc, foarte mult. Cu certitudine o apreciez." – Ed.]

5 Copilașii, în ordine, eu cred că micuții acum urmează să meargă în a lor-sălile lor. [Fratele Neville zice, "Așa este." – Ed.] Iar acum amintiți-vă, fiți foarte cuminiți fete și băieți, acolo în sală în această dimineață. Căci, după serviciu, eu cred că se pare că acolo a fost ceva rămas aici pentru voi, în tratare.

6 Acum, către adulți, așa cum vedeți a noastră-populația noastră de tineri sunt-sunt un număr mare, noi așteptăm nerăbdători până la timpul când putem avea o biserică nouă unde putem separa clasele acelea.

7 Sora noastră Arnold desigur are un-un braț plin; nu o mână plină, ci un braț plin. Și fetița mea îmi spunea. Ea a zis, "Tati, este așa de greu pentru Sora Arnold." Ea a zis, "Deoarece, ea ne vorbește în limba în care am înțelege, și apoi mica puștoaică va face ceva, și ea va trebui să se oprească și să-i corecteze, tu înțelegi." Așa că îi este greu la această singură femeie să aibe toată această clasă. Astfel noi o apreciem, și cooperarea ei-ei bună să facă ce poate în acest timp de nevoie. Domnul să o binecuvânteze.

8 Acum noi sperăm, într-o zi, curând, cu voia Domnului, să avem un tabernacol mare frumos unde noi vom avea tot felul de săli de școală Duminicală pentru clase. Căci copilașii, cu diagramă de flanel; și să aibe sus deasupra amvonului, sus așa, o cameră mare închisă cu sticlă pentru copii, unde o soră bine instruită va fi acolo să poarte de grijă la toți micuții. Nu va fi nici o conturbare în servicii, deloc, umblând sau tropotind în jur. Acești copilași sunt neastâmpărați. Ei nu înțeleg. Ei trebuie să-i înțeleagă. Ei nu ne pot înțelege. Și astfel, atunci, un loc unde totul va fi doar în felul cum cred eu că Domnul ne vrea să o facem. Noi nu vom fi cu fantezie; ci o biserică plăcută. Noi așteptăm după aceea.

9 Acum, pentru Fratele Neville și eu însumi, eu doar am tras o idee, că acestea erau costume de haine. Eu nu știu, Frate Neville. [Fratele Neville zice, "Aceea, sau ceva." – Ed.] Eu-eu cred că este. Eu nu sunt sigur. Căci, aceasta arată ca o cutie de costum, pentru mine. Nu simți în același fel referitor la aceasta? Aha. Și este sau costume sau pardesie. Și eu-eu... Ele arată amândouă la fel, deci aceasta-aceasta arată că nu este diferență de persoană aici. ["Amin."] Și, astfel, eu am un pardesiu. Și eu știu că ei-ei... Nu este un pardesiu. Astfel acesta ... Tu ai unul, de asemenea, deci acesta trebuie să fie un costum. Și acesta-i doar... Noi doar apreciem aceasta așa de mult! ["Amin."]

10 Și eu sunt sigur, căci, ca pastori, păstori... Cuvântul *pastor* înseamnă "un păstor, unul care păstorește oile." Eu sunt sigur că noi suntem recunoscători față de voi, fiecare în parte dintre voi, deoarece aceasta era-era bunătața și gândurile voastre, și banii, care a făcut posibil acest dar pentru noi în această dimineață. Și prin harul lui Dumnezeu, noi ne angajăm să fim păstorul vostru, să facem tot ce putem să vă conducem în felul corect. Poate, uneori, felul cum vorbim și lucruri, poate fi greu de înțeles. Dar noi o facem numai ca ghizi, încercând să vă călăuzim la Locul acela, care, în înviere voi ne veți aprecia foarte mult atunci. Căci, noi nu ne-am considerat pe noi înșine, în a născoci când vă vorbim, nu din gândurile noastre proprii, ci să încercăm să facem chiar așa cum Duhul Sfânt ne călăuzește să facem. Și

aceea este a noastră ... a fost strădania noastră. Și încă ne străduim să facem același lucru, care este corect, pentru păstor și pentru mine însumi.

11 Suntem recunoscători să vedem strălucirea soarelui. Doc, fratele meu, tocmai a zis că a trimis vorbă la Fratele Frankie Weber, în Florida, zicând, "Nu este singurul care poate să iasă afară de Crăciun și să spele parbrizul, mașinii lui, cu mânecile scurte." El făcea același lucru, așa-i de cald! Ei bine, voi știți Florida este sătulă de strălucirea soarelui, privind la Florida tot timpul, astfel trebuie să vină sus în Indiana și să vadă cum merge totul pe aici sus. Nu vă gândiți așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Astfel, noi suntem fericiți că ne face o vizită, la-cel puțin pentru câteva momente, în dimineața aceasta.

12 Dar, deasupra tuturor lucrurilor, noi suntem mulțumitori pentru Lumina Fiului lui Dumnezeu, care ne dă strălucirea fericirii Eterne.

13 Mă întreb dacă micuțul flăcău, care tocmai a intrat, ar vrea să șadă cu părintele lui. Sau, există o clasă de școală Duminicală în spate, insul mic, dacă ți-ar place să mergi acolo în spate. Frate Taylor, vrei tu să conduci pe domnișorul la clasă. Asta-i bine. Uneori le place să fie cu ai lor, voi știți. Ei, ei au lucruri în comun, despre care le place să vorbească. Și doar este în felul acela.

14 Fetița de doisprezece ani, așa cum am spus adeseori, dacă vedeți o fetiță de opt, nouă, zece ani umblând în jur cu bunica, tot timpul, acolo este ceva greșit. Vedeți? Ei, acolo este ceva greșit, căci acolo este prea multă diferență în vârsta lor. Vă puteți imagina, bunica are o pungă de bomboane pe undeva, pe care poate să-și pună mâna. Și surioara este, ochii aceia mari luminați după punga de bomboane. Deoarece, în comun, ele nu ar avea nimic despre ce să vorbească, nimic decât ea poate să o mângâie și să o dădăcească. Dar acela-i felul cum este, și noi suntem bucuroși că este chiar așa.

15 Și atunci eu fac afirmația aceea, eu am făcut-o odată, în predicarea despre mielul și porumbelul. Voi vedeți, ei au lucruri în comun. Ei pot vorbi despre lucruri.

16 Masonica, Loja Masonică, ei au lucruri despre care să vorbească, frații de la Loja Masonică; frații din Loja Inșilor Ciudați. Germanii au lucruri, despre care vorbesc, către Germani, despre locul de acasă, când Germanii se întâlnesc unul cu altul pe aici, unul tocmai a venit din locul de acasă. Italienii au lucruri despre care vorbesc.

17 Și Creștinii au lucruri despre care vorbesc. De aceea ne adunăm în locuri ca acestea, în locuri Cerești în Cristos Isus, deoarece, noi suntem cetățeni ai aceleiași Țări. Noi suntem pelerini și străini aici, față de această lume. Astfel ne place să ne adunăm împreună în aceste dimineți de sabat și timpuri de adunări de rugăciune, să ne adunăm împreună, deoarece noi avem lucruri în comun. Ne place să vorbim despre comun, lucrurile în comun, care ne plac: Domnul, faptele Lui. Cineva, în inima lor, arzând cu ceva, Domnul i-a vindecat, și doar vor să se prezinte acolo sus, "Vedeți ce a făcut Domnul!" Cineva a primit o mare binecuvântare, și doar vrea să meargă la biserică, să împărtășească aceste binecuvântări cu altcineva. Vedeți, de aceea avem noi lucruri în comun.

18 Mie mi se pare că acustica este mai bună în biserică, în dimineața aceasta. Mi se pare mie. Eu nu sunt sigur. Există un astfel de ecou aici.

19 Dar eu sunt așa de bucuros pentru rezultatele din trezirea de săptămâna trecută. Vedeți? Aceasta nu a dat numai o mișcare locală, ci în jur, în diferite țări, noi am auzit din aceasta, că Domnul a fost bun. Acum, dacă doar ardem vechile poduri, pregătind lucrurile, și intrând în Domnul, pregătiți să primim binecuvântările; dacă timpul acela puțin a făcut asta, ce ar fi dacă am fi continuat înainte? Vedeți? Astfel, să nu o lăsăm să moară. Doar continuați să turnați mai mult material, tot timpul, până când semnalele de fum se vor vedea în jurul lumii, că Isus Cristos trăiește, și acolo există un foc arzând în inimile noastre.

20 După ce am făcut o nouă dedicație, a mea însumi, și soția mea, și așa mai departe, noi am observat lucrurile așa de diferit în jurul casei. Și nu așa agitați cum eram, clătinați și tresăritori, "Noi nu vom lua aceasta și nu vom lua aceea." Noi doar mergem la aceasta doar în liniște, și realizăm mai mult.

21 Deci, acum, va veni un an nou. Și noi nu credem în a deschide pagini noi, noi doar credem în arderea celui vechi. Astfel doar păstrați-vă consacrați lui Dumnezeu prin anul care vine, noi nu știm ce va face Domnul pentru noi.

22 Dar noi suntem recunoscători pentru fiecare din voi. Eu sunt foarte mulțumitor lui Dumnezeu pentru fiecare membru al Trupului lui Cristos, pretutindeni. Și în toate fazele diferite de credință, nu contează cât de mult pot ei să fie în dezacord cu mine, eu sunt încă recunoscător că cineva... Chiar dacă maș gândi că ei ar fi puțin în eroare, în Scriptură, dar totuși încearcă să stea serios pentru ceea ce cred ei. Eu vreau desigur să sufăr cu frații aceia, și ei să sufere cu mine în erorile mele și lucruri, deoarece nu este nici unul dintre noi perfect.

23 Dar în Mesajul din serile trecute, când am vorbit despre Dumnezeu despărțindu-Se însuși la Cincizecime, la îmbinarea vremii, sau la conferința unde trebuia să se facă o decizie, "Ce fel de Biserică va fi această Biserică Creștină nouă?" Pentru aceea se ține conferința. Și noi aflăm că în Cartea Faptelor, la al 2-lea capitol, noi aflăm felul de Biserică care sa decise; ce fel de Biserică, cum va fi Biserica, care va fi reacția Bisericii când ea a primit pe Cristos. Îmi place aceea. Și eu mă lupt serios pentru Biserica aceea care a fost odată stabilită în Ziua Cincizecimii. Acum, Ea a fost ciudată atunci, Ea este ciudată acum. Și Ea va fi, atât timp cât există păcat pe pământ, și o luptă să se dea, aceasta va fi ciudată pentru dușmanii noștri, dar totuși sunt lucrurile scumpe ale lui Dumnezeu după care ne luptăm în mod serios ca Dumnezeu să le facă pentru noi.

24 Acum, anunțurile, eu presupun că Fratele Neville le-a făcut deja.

25 Și fiind acasă pentru această săptămână, să mă rog și să caut fața Domnului. Căci, în acest an care vine, cu ajutorul lui Dumnezeu, dacă El mă va ajuta numai, eu vreau să prezez bătălia mai tare decât am făcut-o vreodată în toată viața mea. Și poate o mare parte a anului acesta va fi folosită în câmpurile străine, și ale Haitiului, și în insule, și America de Sud, și Africa, și Asia, și India, și-și sus în Scandinavia. Și toate acelea vor trebui să fie decise în această săptămână, dacă Domnul va permite. De aceea când mă simt călăuzit să fac ceva sau să merg undeva, Domnul m-a trimis să fac așa.

26 Apoi când pășesc jos din avion, pe pământ, și se pare că aici vine unul, și zice, "Oh, această denominațiune anume a ieșit afară, aceasta a făcut aceasta, sau aceasta a mers rău, sau noi nu am putut face aceasta, sau autoritatea zice că nu putem avea adunarea."

27 Atunci îmi place să mă ridic, "Dar eu vin în Numele Domnului!" Și eu știu că acela-i Diavolul, atunci. Vedeți, aceasta nu este, "Am făcut eu o greșală?" Eu sunt călăuzit. Atunci tu poți sta cu umerii la roată, și să prezezi bătălia.

28 Acum, înainte de a deschide Cartea, sau să cerem lui Dumnezeu să O deschidă așa cum O citim, mi-ar place să spun motivul că eu aduc acest Mesaj la biserică în această dimineață. Este Mesajul meu de Crăciun către biserică. El este... dacă Duhul Sfânt mă va ajuta să predau ceea ce cred despre acesta. Acum, nu contează cât de bine este scris în Scripturi, și cât de mult o persoană îl înțelege, ei încă trebuie să depindă de Duhul Sfânt să-l predea la oameni. Și este doar după Crăciun, când voi ați auzit toate povestirile diferite de Crăciun și transmisiunile, și așa mai departe, ale mesajelor de Crăciun. Acesta va fi puțin unic, pentru o povestire de Crăciun, dar totuși Dumnezeu l-a pus pe inima mea.

29 Iar acum să ne aplecăm capetele doar un moment, în Prezența Lui și umbrele justiției Lui, să cerem milă.

30 O Dumnezeule, Binecuvântatul nostru Salvator și Tată, noi ne apropiem de tronul Tău de milă. În Numele Domnului Isus, Fiul Tău, noi ne prezentăm smeriți în această dimineață, să-Ți oferim rugăciunile noastre și mulțumirile noastre, pentru tot ce ai făcut Tu pentru noi. În această ultimă săptămână, mai ales, cum au flămânzit inimile, și oamenii au postit, și Duhul Sfânt i-a binecuvântat, a făcut lucruri mari în mijlocul nostru! Bolnavii au fost vindecați. Și Dumnezeu s-a făcut cunoscut, că El trăiește, și El își iubește poporul.

31 Și căci Cuvintele sunt încă așa adevărate, ale profetului, când el a vorbit Cuvintele Domnului Dumnezeu, când el a zis, "Dacă poporul care este chemat prin Numele Meu se va aduna împreună, și se va ruga, atunci Eu voi auzi din Cer." Cuvintele acelea sunt tot așa adevărate ca și în ziua când au fost vorbite de prima dată. Noi așa am aflat, Doamne. Acum iartă-ne, ne rugăm, de toate păcatele noastre, toată necredința noastră, care este păcat.

32 Și ne-am ruga, Doamne, ca Tu să ne reazezi acea credință care odată a mișcat acea primă Biserică. Nu îți cerem rondouri înflorite de ușurință, ci cerem numai mila lui Dumnezeu, și pentru Prezența Lui, și binecuvântările Lui să meargă cu noi. Dacă va fi în acest câmp sau un câmp dincolo de mare, dacă este în lux, sau paturi de ușurință, sau dacă este pe frontul de bătălie, nu contează unde ar putea fi, Doamne, voia Ta cea mai ușoară este dorința noastră extremă să Te slujim. Doar fă-o clar pentru noi, O Doamne, ca noi să nu pierdem calea, căci noi umblăm într-o lume întunecată și orbită, printre oameni păcătoși orbiți. Deci, clarifică calea noastră, Tată, și condu-ne cum Tu o faci, cu oile pășunii Tale.

33 Lasă ca Păstorul turmei să-și conducă dulce și smerit poporul Lui, așa cum Te așteptăm în această dimineață pentru Mesajul de dimineață. Fie ca Duhul Sfânt să vorbească clar la fiecare inimă și fie ca noi să prindem licărirea a despre ce a vorbit profetul, și în aceea, atunci, să avem binecuvântările glorioase a Prezenței lui Dumnezeu, să confirmăm fiecare Cuvânt. Noi o cerem în Numele lui Isus, Fiul Tău, Salvatorul nostru. Amin.

34 Eu aș cere audienței noastre în această dimineață, acei cu Biblii, dacă ei ar dori să citească cu mine, Scripturile, sau să mă urmărească așa cum citesc, dacă veți deschide la Cartea lui Isaia. Profetul Isaia, și al 7-lea capitol, mi-ar

place să citesc din porțiunea din această Scriptură. În Isaia, al 7-lea capitol, noi vom începe cu conversația lui Dumnezeu către Ahaz, la al 10-lea verset.

Încă odată DOMNUL a vorbit din nou lui Ahaz, zicând, Cere un semn de la DOMNUL Dumnezeul tău; cere-l fie în adâncimi, sau în înălțimi sus.

Dar Ahaz a zis, eu nu voi cere, nici nu voi ispiti eu pe DOMNUL.

Și el a zis, Ascultați voi... Casă a lui David; Este un lucru mic pentru voi să obosiți pe oameni, dar veți obosi voi și pe Dumnezeul meu?

De aceea Domnul însuși vă va da un semn; Iată, o fecioară va zămisli, și va naște un fiu, și... îi va pune numele Emanuel.

El va mânca unt și miere, ca el să știe să refuze... răul, și să aleagă... aleagă... binele.

Căci înainte ca copilul să știe să refuze... răul, sau să aleagă... binele, țara de care te-ai scârbit va fi părăsită de amândoi... regii.

35 Dacă aș spune un subiect din aceasta, să trag un context, mi-ar place să folosesc cuvântul: *Un Super Semn.*

36 Când noi avem cea mai întunecată noapte, și se pare că în unele timpuri este așa de întuneric în această noapte încât nu putem nici măcar să ne vedem mâinile înaintea noastră, este la timpul acela când fulgerele bifurcate strălucesc cel mai luminos. Acesta ne este trimis să ne arate că acolo poate fi lumină în întuneric.

37 Acesta a fost în timpul domniei lui Ahaz, un rege rău. Și dacă ați observat, Domnul niciodată nu a adresat mesajul către Ahaz, ci către casa lui David. "Ascultați, O casă a lui David! Acesta va fi un semn." Deoarece, ei erau în război, frați împotriva fraților, și se părea să fie cea mai întunecată oră a călătoriei și pelerinajului lui Israel. Dar Dumnezeu a tunat înainte, prin profet, un semn Etern. Acum, semnele sunt de multe ori...

38 Oamenii au semne. Și noi trăim într-o lume plină de semne. Omul a încercat să realizeze anumite semne. Omul a încercat, prin cercetarea lui științifică, prin propria lui realizare, să facă un semn care să fie un remarcabil, sau un memorial al inteligenței lui, despre cât de mare este el, sau ce minte conducătoare este el. El a făcut aceea de-a lungul anilor.

39 Spre exemplu, când inteligența marină a lumii, cu ceva mai puțin de o sută de ani în urmă, au decis că ei erau așa de deștepți încât ei puteau da lumii un-un semn al iscusinței lor de vase, încât ei puteau să-și construiască un vapor care nu putea fi nici un val suficient de mare să-l scufunde. Și ei l-au numit acest vapor anume Titanic. Acesta era un memorial durabil către lume, că marea artă a construcției de vase a venit la o perfecțiune, că ei puteau arăta lumii că acest vapor nu se putea scufunda.

40 Deci, cu toată siguranța asupra inteligenței constructorilor, și discursul și vorbirile lor, și dovezile științifice că acest vapor nu putea fi scufundat! Apoi când lucrurile sunt prezentate la oameni în felul acela, ei-ei se pare să rămână asigurați că totul este în ordine, atât timp cât cercetarea științifică zice că este în ordine.

41 Astfel ei traversau oceanul în acest vapor, în voiajul lui, și se simțeau așa de siguri că nu exista nimic care putea să-i vatăme, ei au aruncat o petrecere mare de beție. Și toate femeile și bărbații de la bord, sau, poate mulți dintre ei, aș putea spune, s-au îmbătat; chiar, ei spun, chiar pilotul și căpitanul, și toți aceia. Și orchestrele au început să chiuie muzica de jazz, care era marea pasiune din ziua aceea, așa cum noi avem rock-and-roll astăzi. Deoarece, ei erau siguri, ei erau într-un vapor în care omul a dat lumii un semn al inteligenței lor, că, "Acest vapor ar putea lua orice val sau orice mare."

42 În timp ce ei erau în această fierbere a beției, el s-a îndreptat spre ceață. Și unul din căpitani a zis, că, "Noi trebuie să controlăm motoarele." Dar autoritatea principală a zis, "Dă-i drumul, 'Drept înainte!' Noi trebuie să fim la port pentru o anumită vizită." În timp ce el se plonja în ceață, ca și cum era stăpânul situației, dintr-o dată, el s-a lovit de un defileu de gheață, și el a mers jos sub apă.

43 Și ni s-a spus de poetul care a scris cântarea, "Dumnezeu, cu mâna Lui puternică, arată acestei lumi că acesta nu poate sta."

44 Marea lor realizare a mers la fundul mării, cu sute de ori sute de oameni beți la bord. Aceasta doar nu va merge.

45 A fost răposatul Adolf Hitler care a dat poporului German un semn că el era un geniu, el știa totul despre viața militară. Și, fără să-l discredităm, el a știut mult despre aceasta. Dar el a asigurat poporul German, prin a zidi ceea ce numim noi Linia Maginot, sau Siegfried Line, că el a turnat miliarde de tone de beton și oțel împreună. Și-a arătat încrederea în aceasta, că el și-a mutat cartierele lui generale sus la linia frontului, unde restaurantele și locurile de

afaceri funcționau sub pământ, unde ei aveau miliarde de tone de oțel și ciment. Nu contează cum a mers vreodată, Germania a fost fortificată. Acesta era un semn al siguranței. Dar bomba spărgătoare de blocuri modernă a explodat-o în Eternitate, și pe Hitler cu ea.

46 Nimrod a fost, într-o zi, care a zis că el va zidi un turn care va aduce poporul lui, el putea arăta ce putea realiza el prin inteligența lui. Și el urma să zidească un turn care va merge dincolo de nori, care, dacă mânia lui Dumnezeu va veni cândva, el să-L poată depăși în iscusință. Cu cercetarea lui științifică, el putea să pună stâncile și pietrele în așa fel încât să-i poată duce pe oameni la siguranță, prin inteligența lui. Dar a fost adusă la nimic, printr-o confuzie de limbi, și ei nici măcar nu au putut termina turnul.

47 Nebucadnețar a fost acela care a zidit zidurile Babilonului, și apoi s-a lăudat cu ele. Așa de mari, încât, șase capete de cai și trăsurile puteau alerga în jurul zidurilor. Porțile lui erau așa de mari, încât oamenii și-au asudat viețile afară din ei, bătând bronzul în porți care cântăreau sute de tone; în marea cetate, ele au luat companii de bărbați să le deschidă. Nimeni nu-l putea atinge pe Nebucadnețar. Dar într-o noapte, într-o fierbere de beție, gândindu-se că ei erau siguri în spatele zidurilor lor științifice, cu armele din ziua lor, acolo a venit o Mână scriind pe perete. Și aceasta s-a terminat.

48 Oh, cum omul a încercat să ducă pe om la siguranță, să se împingă spre siguranță, prin semnele lui proprii de realizare. Se pare că, din cauză că oamenii caută după un semn, acolo trebuie să fie un motiv pentru aceasta; ceva din om care va chema după un motiv sau un semn, de undeva, ca el să poată fi în siguranță.

49 Atunci Dumnezeu a vorbit, a zis, "Eu le voi da un semn veșnic. Eu voi da Bisericii un semn veșnic." Acesta nu urma să fie un zid mare sau un turn. El a zis, "O fecioară va zămisli, și va naște un Fiu, și-I va pune Numele 'Emanuel.' Acela va fi semnul Etern al lui Dumnezeu." Ce simplu! Ce mic!

50 Înțelegeți voi că lucrurile mici sunt acelea peste care treceți și le omiteți, care înseamnă așa de mult la Dumnezeu? Poate Biserica să conceapă aceea în dimineața aceasta? În realizarea noastră ca organizație, și marile lor clădiri și capodopere, noi omitem lucrurile mici care înseamnă așa de mult la Dumnezeu și așa de mult pentru destinația noastră Eternă. Noi omitem lucrurile acelea.

51 Dumnezeu zice, că, "Eu vă voi da un semn Etern. O fecioară va zămisli, și va naște un copil."

52 De ce, A de ce un copil, de ce trebuie să fie un-un copil? Creatorul Însuși trebuie să vină și să locuiască în creația Lui, să fie un semn pentru om? De ce să fie un copil? De ce nu a putut El zice, "Eu voi zidi o scară mare, și voi toți... ca visul lui Iacob. Sau, Eu voi coborî din Cer, din coridoarele Cerului, o sfoară, și vă voi da tărie, ca, atunci când vă agățați în ea, Eu vă voi ridica"?

53 Dar, El vine așa de simplu. Și a zis, "Un copil se va naște. Acela va fi un semn. Nu numai că va fi acesta un semn, dar va fi un super semn." Un copil! Păi, inteligența științei ar râde în fața unui astfel de gând. Dar, la Dumnezeu, acesta era un super semn. "O fecioară va zămisli, și acest copil se va numi *Emanuel*, care prin interpretare va fi, 'Dumnezeu cu noi.'" Acela este super semnul.

54 Dumnezeu din Cer, locuind cu oameni, este super semnul. Acesta va fi un semn nu numai pentru ziua aceea, ci pentru ziua aceasta și pentru toate zilele. Dumnezeu locuiește cu poporul Lui. Emanuel, Dumnezeu cu noi, acesta este super semnul. Acesta este semnul Etern, semnul veșnic, care l-a dat Dumnezeu.

55 Și de ce a devenit El țărână, chiar țărâna Propriei Lui creații? Creatorul a devenit aceea, țărână din creația Lui.

56 Omul încercând să facă lucru mare mareț. Dar, când Dumnezeu a dat un semn, acesta era un lucru mic. Omul încearcă să lucreze cu afaceri mari. Dumnezeu lucrează cu afacere mică. Omul încearcă să zică, "Deoarece fiecare merge pe calea aceasta, hai să facem cum fac ei în Hollywood." Dumnezeu vrea minoritatea. El vrea să-să omită toate lucrurile mari, să primească pe cele mici.

57 "Un copil se va naște," micuț. "Emanuel va fi născut." Dumnezeul creației a devenit parte din creația Lui Proprie. Dumnezeu, Creatorul Cerurilor și pământului, Care a făcut țărâna și pomii, și toate lucrurile care sunt, a devenit parte din ele. Acela va fi un semn, El va veni prin calea unei ființe umane.

58 Acum, El putea veni pe vreo altă cale. El putea veni prin altfel, a-a altor căi pe care El le are să vină.

59 Dar El a ales să vină în felul acesta, să dea un semn, super semnul. "O fecioară va zămisli, și va naște un Fiu, și-L vor numi 'Emanuel.'" Acum, pentru ce era aceasta? Ce motiv?

60 De ce nu a ales El să devină un Înger? El ar fi putut s-o facă. El putea veni un-un om deplin maturizat. El putea deveni cu un salut deplin din Cer, cu Îngerii și toate Ființele Cerului; să pună jos din coridoarele ferului, scara de aur,

și El putea să coboare jos cu o fanfară de Îngeri. El putea să o facă.

61 Dar El a zis, "Eu vă voi da un semn, un super semn, un semn veșnic. O fecioară va zămisli, și va naște un copil."

62 Și când El a trebuit să selecteze un loc în care acest copil să fie născut. El putea veni jos pe scară, cu tot salutul Cerului deplin. El putea veni jos din Cer ca un Înger, sau să coboare ca un om pe deplin matur. Dar El, de asemenea, putea veni într-un palat al regelui.

63 Dar El a zis, "Eu voi da un semn." Și semnul a fost spus păstorilor, "Voi Îl veți afla în staul, înfășurat în scutece." Acela-i super semnul, născut deasupra unei grămezi de gunoi, și putoarea grajdului, fără măcar haine să pună pe El, Emanuel! Diavolul vrea să facă lucruri mari și strălucite. Dumnezeu ține lucrurile smerit. Un super semn, "Veți afla pruncul înfășurat în scutece, culcat în grajd. Acesta va fi un semn, super semnul." Când El era pe pământ, El era așa de sărac! Cum vorbim noi despre timpuri grele? Cine este Acest micuț? Acesta-i Iehova!

64 Iehova Dumnezeu a devenit om, și-a luat partea noastră, Sa trecut de la Dumnezeu, și a devenit om. Acolo este semnul. Devenit... El era Dumnezeu, și a devenit om; nu om bogat, ci om sărac. Acesta este super semnul. "Voi ați cerut un semn," a zis Dumnezeu, "Eu vă voi da unul, un semn veșnic."

65 El ar fi putut veni altfel, așa cum am zis, dar, un prunc, de ce a devenit El un prunc? Când acel primul micuț, gura fără dinți s-a deschis în grajdul acela, în acel prim pătuț... prima dimineață de Crăciun, în pătuțul lui din grajd, și primul țipăt micuț care a ieșit din glasul Lui, acela era Dumnezeu plângând. Iehova plângând, un om; a venit de la Dumnezeu, și era om, fiecare bucățiță, om. A venit în lume cu nimic, dar totuși om. Ce încerca El să facă? Ce și-a propus El?

66 El a plâns ca un prunc, în iesle. El s-a jucat ca un băiat, pe stradă. El a trudit ca un om, dar totuși El era Emanuel. Acesta este super semnul. Dumnezeu locuind în creația care a creat-o El. Super semnul, "Acesta va fi un semn pentru voi."

67 El era așa de sărac, când El a venit pe pământ, El a venit printr-un pânțec înmormântat, un pânțec înmormântat al unei femei. Și a trebuit să împrumute un mormânt, în care să fie îngropat. Dumnezeu! "O fecioară va zămisli, fără interceptare sexuală." Iehova a împrumutat pânțecul Mariei, o femeie, să înfăptuiască datoria ca El să dea un semn veșnic. Și era așa de sărac, pe pământ, după treizeci și trei de ani și jumătate, de slujbă, El a trebuit să împrumute un mormânt în care să fie îngropat. Vă puteți imagina? Vorbiți despre concepția pură, ce vreți să spui, oricum?

68 Nu puteți voi vedea semnul real? Acesta-i Iehova devenind unul dintre noi. Iehova Dumnezeu pe pământ, ca un fugar, un pelerin în țara care a creat-o El; respins, și împins, și făcut de răs, și batjocorit; o Piatră de poticnire pentru necredincios, o Stâncă de cădere; un drac, pentru lumea religioasă. Dar un semn Etern pentru credincios, "Dumnezeu cu noi," super semnul. Voi o vedeți? Dumnezeu făcut manifest, Dumnezeu prezentându-Se lumii, ca un fugar. Putea veni pe vreo altă cale, dar a ales să vină pe această cale.

Ascultați la Aceasta. Să nu O pierdeți!

69 Eu cred că ce Dumnezeu a avut în mintea Lui, ar fi atrăgător la ființa umană. Aceasta este, la credincios. Este atrăgător când Dumnezeul nostru devine unul din noi. Dar, pentru împietrit, neevlavios, o piatră de poticnire. "Eu vă voi da un semn, o fecioară va zămisli. Emanuel va fi cu voi." Dumnezeu a gândit că aceasta ar atrage la rasa umană, ca Dumnezeul nostru să fie unul din noi, ca El să traverseze Însuși și să devină țărâna noastră, ca El să devină partea noastră, un material uman; Creatorul Care a făcut toate lucrurile.

Și, din nou, aceasta a împlinit profeția. Profeții au văzut-o. 70 Și un alt lucru, "Cuvântul s-a făcut țărână, carne, și a locuit printre noi." Iehova, Cuvântul a devenit uman, a devenit țărână și a locuit cu noi. Semn veșnic, "niciodată nu se va sfârși." Oh, când ne gândim la aceasta, un semn Etern, super semnele dintre toate semnele, Dumnezeu a devenit unul dintre noi.

71 Atunci, iarăși, El trebuie să fie Sămânța lui Abraham. Abraham, desigur, era sămânța lui Eva. Eva... "Era Sămânța femeii care urma să zdrobească capul șarpelui." Dar, Abraham, dacă puteți să o prindeți, el avea credință în Dumnezeu, care a unit Duhul lui Dumnezeu cu trupul omului. Acolo este unde vine credința. Acolo este de ce El a putut fi Sămânța lui Abraham, nu tot trup, ci unirea Duhului cu trupul împreună. Dumnezeu, se făcea Însuși... sfășia afară, deznădăcinând tot răul, aducând în supunere trupul, țărâna care El a creat-o, și să trăiască cu voi ca un-un partener.

72 Un alt lucru, El niciodată nu a pângărit sau contrazis vreuna din legile Lui. El nu o poate face. Deci, "O fecioară. Eu vă voi da un semn." Nu un Titanic, nu un U.N., ci, "Eu vă voi da un semn de siguranță. O fecioară va zămisli, și va naște un Fiu, și-L va numi 'Emanuel.'" Acela-i semnul. Da.

73 Vedeți, în legile de răscumpărare a lui Dumnezeu, așa cum a fost cu Boaz și Naomi, trebuia să fie o rudenie apropiată. Și singurul fel cum putea omul să fie răscumpărat, Dumnezeu a trebuit să devină o rudenie, apropiată. Eu vreau ca voi să o vedeți. El nu a devenit rudenie, împreună, cu cei bogați, cu cei puternici. Dar El era născut în staul, înfășurat în scutece; nu la adult, ci la copil. El era Dumnezeu peste creație. El a ales să o facă, nu a venit un om complet matur. El a venit ca El să poată suferi simțurile pruncilor. El a venit ca El să poată trece prin ispitele adolescenței. Să poată merge, ca El să poată trudi prin muncile și capcanele Diavolului, ca un om, și să facă o cale pentru oamenii de toate vârstele, de toate vârstele și toate clasele: cei săraci, cei bogați, toți. El a devenit sărac, ca, prin sărăcia Lui, noi să putem deveni bogați și moștenitori cu El în Împărăție. Un semn va fi dat, traversând Însuși, făcându-Se ceva diferit decât ce era El; acum un super semn, plângând ca un prunc, jucându-se ca un băiat, trudind ca un om, dar acesta era Dumnezeu trăind în toate stagiile de viață așa cum trăim noi.

74 Voi știți, Dumnezeu a dat multe semne că El era Dumnezeu. El a dat un semn la lumea dinaintea potopului, că El era Dumnezeu, Dumnezeul judecății. El a înecat oamenii în zilele lui Noe, și a plutit pe cei neprihăniți într-o arcă; un semn că El era drept, și judecata era sigură. Acela-i un semn, că fiecare păcătos nepocăit va pieri în judecată, că cel neprihănit va fi salvat prin mila lui Dumnezeu.

75 El a dat un alt semn la rugul aprins. Ce era când El și-a prins profetul Lui fugăr, "Eu am auzit strigătele poporului Meu, și Mi-am amintit de legământul Meu"? El a dat un alt semn acolo, că El era un Dumnezeu care-și ține legământul, că El și-a amintit tot ce El a zis, fiecare promisiune care a făcut-o EL A dat un semn la rugul aprins, "Și Eu am coborât să-i izbăvesc."

76 Priviți pe Dumnezeu în căile Lui de lucru. Când El a creat Cerurile și pământul, El a chemat Îngerii împreună, și El a zis, "Hai să." Fiecare loc în Scriptură unde El a făcut ceva, cel mai mult, "Nu Eu, ci Tatăl Meu."

77 Dar când a venit la planul de răscumpărare, El a venit singur. Nimeni nu era cu EL El era Singurul care putea veni. Un Înger nu o putea face. Un alt om, numit fiul Lui, nu o putea face. Una numită altceva, o fecioară sfântă, o mamă sfântă, sau-sau ceva sfânt, nu o putea face. Dumnezeu trebuia să vină! "Și Eu vă voi da semnul. O fecioară va zămisli; și un prunc se va naște, și El va fi Emanuel, Dumnezeu cu noi," super semnul. Dumnezeu în poporul Lui. Dumnezeu cu poporul Lui. Dumnezeu a devenit poporul Lui. Dumnezeu și omul au devenit unul. Un semn! O piatră de poticnire pentru lume, dar o speranță binecuvântată pentru credincios. Un semn despre care se va vorbi rău.

78 El a avut un alt timp când El a dovedit. El a dovedit în potop că El era un Dumnezeu al judecății, și un Dumnezeu al milei pentru acei care țin Poruncile Lui.

79 El a arătat la rugul aprins, printr-un semn, că El va ține fiecare promisiune care a făcut-o EL

80 Și la Marea Roșie, El a arătat că El va face o cale pentru cei care au încercat să facă drept și să-I urmeze Poruncile. Nu contează ce o întretaie, Dumnezeu a dovedit la Marea Roșie, și a dat un semn, că El putea deschide marea. În fiecare ispitire, El va face o cale de scăpare. Ziceți, "Mama nu O crede. Tata nu O crede. Biserica nu O crede." Mie nu-mi pasă cine nu O crede. Dacă tu O crezi, Dumnezeu va face o cale de scăpare! El a dat un semn că El o va face. Ei erau pe drumul lor, drept spre țara promisă, unde Dumnezeu le-a promis. Și Marea Roșie i-a închis jos, și ei au ajuns în necaz. Ei nu știau ce să facă. Dumnezeu le-a arătat că El va face o cale de scăpare în fiecare ispitire, fiecare încercare. Nu vă puteți lăsa de fumat? Luați pe Dumnezeu odată! Voi nu vă puteți lăsa de minciună, nu vă puteți lăsa de furat, nu vă puteți lăsa de mânie? Luați pe Dumnezeu cu voi odată! Dacă nu simți să mergi la biserică, și nu poți ajunge nicăieri; ia pe Dumnezeu cu tine odată, ia promisiunea Lui. El a dovedit, la Marea Roșie, că El va face o cale de scăpare. Dumnezeu a dat multe semne.

81 În noaptea aceea când El a spus păstorilor, "Mergeți jos în Betleem, căci astăzi s-a născut Cristos Salvatorul. Cristos, Dumnezeul uns, astăzi s-a născut printr-o femeie." Dumnezeu!

82 Nu a făcut-o pe ea un dumnezeu, acum. El doar a împrumutat pântecul femeii, la fel cum El împrumută acest trup din care să predice Evanghelia. La fel cum împrumută El trupul vostru, să facă lucrarea care vrea să o facă El prin voi, deoarece El încă este Emanuel, un semn, Dumnezeu cu poporul Lui. Dumnezeu trăiește printre poporul Lui, semnul, super veșnic. El niciodată nu poate da greș. El întotdeauna va fi semnul.

83 Voi vorbiți despre aceste semne, dar ce spuneți despre acesta? Înainte ca voi să puteți avea vreodată vreun alt semn, semnul vorbirii în limbi, semnul profeției, semnul oricărui supranatural, voi trebuie să mergeți înapoi la semnul original, semnul Etern și veșnic. Îndreptați-vă, ca să începeți, și pe temelia aceea, care este Stânca prin veacuri, și nimic nu îl va atinge vreodată. Porțile Iadului vor fi împotriva acestuia, dar nu-l pot birui. Primiți semnul acela, "O fecioară va zămisli, și va naște un fiu."

84 Și El le-a spus acestor păstori, "Iată cum Îl veți găsi. El va fi într-o iesle, într-un grajd, înfășurat în scutece. Și când vă uitați la El, credeți, căci El este Dumnezeu printre noi."

85 Semnul acela nu a fost numai pentru păstori. Ci a fost dat la toată lumea, să se uite spre El și să vadă cine este EL Acestai Dumnezeu cu noi, Emanuel.

86 Când El a fost aici pe pământ, El a dovedit că El era Dumnezeu. A dovedit că Dumnezeu era în El, căci semnele lui Dumnezeu L-au urmat. El a zis, "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci să nu Mă credeți. Dar dacă Eu fac lucrările Tatălui Meu, dacă nu Mă credeți, credeți lucrările, semnul." Emanuel! "Eu și Tatăl Meu suntem unul. Tatăl Meu M-a trimis. Și așa cum El Mă trimite, așa vă trimit Eu. Tatăl, care M-a trimis, este cu Mine. El este în Mine și face lucrările de la Sine. Acesta-i Dumnezeu în trup!"

87 Nu a avut Lot un gust din aceea înainte de distrugere? Când, El a văzut pe Dumnezeu manifestat în trup, mâncând carne de vițel, bând lapte de vacă, mâncând pâine din vatră, și a stat cu spatele Lui întors spre cort, și cu pronumele personal "Eu." "Eu, văzând că Abraham este moștenitorul lumii, Eu..." Cu alte cuvinte, "Eu îi voi face de cunoscut lui."

88 Cine era El? Apoi El a zis, "Abraham, unde este nevasta ta, Sarah?" Aceasta l-a șocat. Dumnezeu, într-o prefigurare a lui Cristos, s-a făcut trup.

A zis, "Ea este în cort, în spatele Tău." Sarah a râs. Și El a zis, "De ce a râs Sarah?"

89 Când Emanuel a venit prin pântecele unei femei, în loc să apară ca o teofanie, El a zis, "Așa cum a fost în zilele lui Lot, tot așa va fi la venirea Fiului omului."

90 Când El era pe pământ, apostolii aceia au mers înainte cu Evanghelia, încât chiar și Îngerii s-au uitat peste balustrăzile Cerului, prin coridoarele Țării Gloriei, să se uite în Aceasta. Voi care notați Scripturile, așa cum vă văd scriind, Întâi Timotei 3:16. "Fără îndoială mare este taina evlaviei: căci Dumnezeu s-a manifestat în trup, a fost crezut în lume, văzut de Îngeri." Îngerii s-au ridicat acolo să privească la Dumnezeu. Ei odată și-au mișcat aripile înaintea Lui, strigând, "sfânt, sfânt, sfânt," când El ședea Acolo, ca în Stâlp de Foc, în gloriile Cerului. Și când El a devenit om, Îngerii au venit și sau uitat să-L vadă, Iehova, făcut trup. Sigur, "Fără îndoială mare este taina evlaviei."

91 "Eu vă voi da un semn veșnic," căci Dumnezeu s-a făcut trup printre noi. El a locuit în trup. Acesta va fi un semn veșnic. Nu numai pentru păstori să privească și să creadă, ci pentru voi Tabernacolul Branham, și pentru această lume crudă, să creadă că acela-i Dumnezeu. Dumnezeu a dat semnul acela. Isus a zis, "Așa cum Tatăl cel viu M-a trimis, și a venit cu Mine, și era în Mine; tot așa vă trimit Eu, Tatăl cel viu să meargă cu voi și să fie în voi, un semn veșnic. Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred. Iată, Eu voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul pământului. Eu voi fi cu voi. Sfârșitul lumii, Eu voi fi acolo cu voi."

92 Cineva, așa cum am zis înainte, vrea să-L facă un micuț, Dumnezeu scurt. El era om; Dumnezeu a folosit un om. Dumnezeu folosea un trup care El l-a creat, Înșuși, pentru ca să creeze prin El, "Și să aducă prin El mulți fii," zice Scriptura, "prin acel Fiu ascultător. Printr-un fiu, toți au căzut. Printr-un Fiu ascultător, toți vor trăi, care cred."

"Dumnezeu cu noi," un semn, a zis că va fi un semn. Lui așa i-a plăcut să se refere pe Sine ca "Fiul omului," omul Înșuși, doar un om. "Eu nu sunt nimic; Fiul nu poate face nimic în Sine." Dar Tatăl era în El, Emanuel, Dumnezeu.

93 Pruncul, Dumnezeu, Iehova Dumnezeu. Acel copilaș a plâns, care era Iehova. Puteți voi vedea aceasta? Dumnezeu locuind într-un prunc.

94 Dumnezeu locuind într-un adolescent. Ce fel de adolescent era El? El a dat exemplul. Când El a fost pierdut de tatăl Lui și mama Lui, ei au căutat să-L găsească, și ei L-au găsit în templu. Ce a spus El, ca un adolescent? "Voi nu știți? Nu știți că Eu trebuie să fiu în lucrul Tatălui Meu?" Exemplu pentru adolescenți.

95 Ca om, cu toată pompa lumii oferită Lui, totul stătea chiar în mâinile Lui, să devină cel mai mare dintre toți oamenii, cel mai bogat dintre toți oamenii; Care putea spune oamenilor unde peștii aveau monede în gură, putea să pompeze cea mai bună apă din fântâni și să o schimbe în vin, care putea schimba orice dorea El să schimbe; care putea lua cinci pogăcele și să hrănească cinci mii. Cu o putere în mâinile Lui să devină un om mare, dar totuși a ales să fie sărac. Nici măcar nu a avut un mormânt când El a murit. El a trebuit să împrumute unul.

"Emanuel, acesta va fi un semn." Cum vine Dumnezeu? În cel sărac. Cum lucrează Dumnezeu? Acesta va fi un semn veșnic, cu cei săraci, cei needucați.

96 "Un semn," a zis marea profetă, Ana. Când Simeon și-a ridicat mâinile la templu, și ținea pe Acel micuț înfășurat în scutece. Ana zice, "Acesta este un semn despre care se va vorbi rău, pentru căderea lui Israel, dar și pentru

strângerea din nou împreună, o Lumină pentru Neamuri."

97 Ce? "Dumnezeu cu noi," nu în cel bogat și trufaș, ci în cel sărac. Născut într-un staul, "Dumnezeu cu noi." Ce fel de lucruri a făcut El? Priviți lucrurile Lui ce le-a spus El. Priviți-L, ce a spus El.

98 Căci, Dumnezeu Însuși a zis, "Acesta este Fiul Meu preaiubit, de El să ascultați. Acesta este Fiul Meu în Care-Mi place să locuiesc. Ascultați de El." El a zis, "Eu voi fi cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșit."

99 El și-a trimis apostolii Lui. Ei au ars pământul, în zilele lor, cum Dumnezeu era una cu omul. Ei au botezat poporul în Numele aceluia Dumnezeu, Isus Cristos. Ei au trăit așa de aproape de El încât El S-a manifestat prin ei, prin semne și minuni și daruri ale Duhului Sfânt. "Dumnezeu cu noi." Ei au predicat că există un singur Dumnezeu adevărat și viu.

100 Omul a zidit tot felul de turnuri de trei sau patru dumnezei, sau doi dumnezei, dar există un singur Dumnezeu. Mesajul acela trebuia să fie reînviat în zilele din urmă.

101 Mai bine v-ați pune gândirea în funcție acum, deschideți-vă inimile. Cereți lui Dumnezeu să vă descopere aceasta, ce sunt gata să vă spun.

Când El a venit, El a împlinit ce a spus profetul.

102 Și când vine El în zilele din urmă, în ploile târzii ale lui Dumnezeu, când și ploaia timpurie și târzie vor fi revărsate, El vine chiar exact în felul cum a fost profețit despre El. "Va fi Lumină în timpul serii." Ce urma să se întâmple? Emanuel, același Fiu, aceeași Lumină, același Dumnezeu care a venit să locuiască în trup, cu poporul Lui în Ziua Cincizecimii, va veni în același fel în zilele din urmă, căci aceasta va fi Lumina serii. Ce este aceasta? Va fi un semn, un semn veșnic: Dumnezeu cu noi, Dumnezeu în noi, Dumnezeu prin noi. Omul și Dumnezeu devin una. Isus a murit, că El și-a dat viața aceea scumpă, la decizia Lui. (În Mesajul din duminica trecută.) Deoarece, El a dat-o pentru o decizie, ca El să poată aduce mulți fii la Dumnezeu. Emanuel cu noi. Poporul Luminii de seară, aceasta îi va atrage.

103 Când Dumnezeu a dat semnul, "Acesta va fi un semn. Dumnezeu va locui în trup." El s-a gândit că aceea va atrage poporul. A atras. "Căci atâți câți L-au primit, lor le-a dat El Putere să devină fii de Dumnezeu."

104 Și aceasta trebuia să atragă poporul Luminii de seară când aceeași Lumină s-a arătat. Dumnezeu și Cristos sunt unul! Petru a zis, "Să vă fie cunoscut, că Dumnezeu l-a făcut pe acest Isus, pe Care voi l-ați răstignit, și Domn și Cristos." Un semn, vorbit de rău, dar Luminile de seară sunt aici.

105 Ca răposatul predicator al Evangheliei, când mesajul pentecostal a început să coboare prima dată, răposatul Dr. Haywood, chiar înainte... El, eu presupun, nu a... Poate când el a fost cel mai bine, într-o zi când Duhul l-a atins. El era un poet, pe lângă predicator. El și-a apucat creionul și a scris.

Va fi Lumină în timpul serii,
Calea gloriei cu siguranță vei găsi;
În calea apei este Lumina astăzi,
Îngropat în scumpul Nume a lui Isus.
Tineri și bătrâni, pocăiți-vă de toate păcatele,
Și Duhul Sfânt cu siguranță va intra;
Căci Luminile serii au venit,
Este un fapt că Dumnezeu și Cristos sunt unul.

106 Luminile serii! Dacă noi umblăm în Lumina serii, semnul serii, atunci aceasta urma să fie aceeași Lumină și același semn, un semn Etern. Atunci aceleași semne vor urma Lumina serii. Iuh! Voi Îl vedeți? Puteți să-L înțelegeți? Acela-i Mesajul acestui Crăciun. Luminile serii, semnele lui Mesia Îl însoțesc, însoțind Mesajul. Luminile serii sunt aici.

107 Este vorbit de rău. Ei vă vor respinge, frații voștri. Cine Lau respins? Frații Lui. Lor le-a plăcut să-L vadă înfăptuind miracole. Dar când a venit la Calvar, unde au fost ei toți? Când se ajunge la momentul acela crucial, unde Dumnezeu în Adevărul Lui și Biblia Lui urmează să se manifesteze, unde sunt ei? Ei se dau înapoi.

108 "Vi se va da un semn. Și aceste semne vor urma. Lucrările care le fac Eu, le veți face și voi; chiar mai multe decât acestea, căci Eu merg la Tatăl Meu."

109 "Va fi iarăși Lumină în timpul serii." Oh, această zi întunecată prin care noi am trecut! Dar timp de patruzeci de ani norii s-au înseninat înapoi, prin prima reformare, a aducerii Mesajului că Dumnezeu și Cristos sunt unul, că Dumnezeu s-a manifestat în trup. El a ales să locuiască în trup uman. Iar astăzi ei Îl fac ceva șezând pe un tron, ei Îl

fac ceva lucru preistoric, unii dintre ei vor să-L ia înapoi într-un filozof, unii vor să-L facă un profet. Dar, frate, El este Dumnezeu în voi, Dumnezeu manifestat în trup. Cum?

110 Cum au știut ei că El era Dumnezeu în trup? El a zis, "Dacă Eu nu fac lucrările Tatălui Meu, atunci Eu v-am spus greșit. Dar dacă Eu fac lucrările Tatălui Meu, să o credeți."

111 Iar acum același lucru. Mesajul este reînviat din nou în ultimele zile, Mesajul despre Cine este El, ce este El. Emanuel locuind în voi, cu aceleași lucrări care El le-a făcut, Se manifestă prin voi, tocmai aceleași lucruri care El le-a făcut. Aceasta-i Lumina serii. Este vorbită de rău. Este o cale grea.

112 Aceasta a însemnat ceva pentru fruntașul tânăr bogat, totuși inima lui flămândă, să vină la Isus, și a zis, "Rabby, ce trebuie să fac să am Viață Eternă?" A zis, "Ține poruncile."

El a zis, "Eu am făcut-o de când eram copil."

A zis, "Tu vrei să fii perfect atunci?" A zis, "Urmează-Mă! "

113 Dar el a plecat întristat. Acesta era un preț prea mare. Dacă el i-ar fi putut da Lui ceva bani și să zidească o biserică mare pe undeva, să se pună un membru, el ar fi făcut-o cu ușurință. Nu vedeți voi cum se imită aceea astăzi printre bogați? Acolo erau alții.

114 Nu numai bogați, dar și săraci; mulți dintre ei din gropile de nămol, și așa mai departe, ei au refuzat din cauza popularității. Deoarece, El era nepopular. El era Emanuel. Ei au zis, "Acela-i criticism. Acela-i-acela-i Diavolul. Aceea este telepatie mintală. Acela-i-acela-i Beelzebub." Învățătorii zilei, bisericile lor mari, au zis, "Fără sens."

115 Dar Dumnezeu a zis, "Acesta-i un semn Etern, super semnul, semnul tuturor semnelor, că Dumnezeu este cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii." Acolo este super semnul vostru. El întrece toate semnele. Acesta-i primul semn. Fapte 19, oamenii aceia au trebuit să vină înapoi și să recunoască semnul acela, înainte ca ei să poată primi odată Duhul Sfânt, Fapte 19:5. Deși, un credincios care avea Biblia, și avea un predicator bun care dovedea că Isus era Cristosul, totuși înainte ca ei să poată veni în Acesta... Și să vadă semnul, ei au trebuit să vină și să fie rebotezați, să se pună mâinile peste ei și să primească Duhul Sfânt. Asta-i adevărat.

116 Dar în timpul Serii, Luminile sunt aici. Și Acesta-i criticat. Se face haz de El. Este vorbit de rău. Profetul a zis că Acesta va fi vorbit de rău, "O piatră de poticnire." Vorbit de rău, făcut de haz, criticat; Emanuel în noi, lucrându-și voia Lui prin noi.

117 Oh, astăzi, fratele meu pelerin, sora mea, crede semnul acela. Priviți în ieslea propriei voastre inimi, și vedeți dacă sunteți în stare să spuneți în voi înșivă. Vedeți semnul care l-au văzut păstorii. Dumnezeu în trup, locuind printre cei săraci, cei nevoiași, cei lepădați. Vedeți dacă Îl puteți înțelege. Dumnezeu în inima voastră, Dumnezeu înăuntru aici. Priviți și vedeți dacă El Se manifestă corect, în dulceață și blândețe, așa cum El a făcut.

118 Cu câțiva ani în urmă, a existat o fată care a plecat la colegiu, și, cu mulți dintre colegii ei de acolo, ea a devenit o foarte deșteaptă, de la învățătura ei veche de la țară care ea a avut-o, de la o mamă într-o casă la țară. Și într-o zi ea a decis, cu vreo doi ani mai târziu, să-și viziteze mama din nou. Ea i-a scris o telegramă și i-a spus că ea va sosi cu un cutare și cutare tren, să o întâlnească în stație. Oricum, ea a adus o altă fată deșteaptă cu ea. Și ea a devenit o deșteaptă, ea însăși. Și ea a adus alta cu ea, care era cumva una dintre sofisticările zilelor moderne, a tot știutoare, adolescentă.

119 Și când ea a ajuns la stație, când ea a pornit să coboare din tren, s-a uitat. Și acolo stătea mama ei, privind cu tot ce era în ea, să vadă unde era fiica ei. Și când fata care era cu ea, mama... a văzut-o cu fața toată cicatrizată, și mâinile toate arse. Și ea arăta îngrozitor, bătrână, și arăta oribil. Și fata care era cu micuța Mary, i-a zis, "Mă întreb cine este bătrâna aceea cu arătare nenorocită?"

120 Și fata s-a rușinat de mama ei. Ea a zis, "Eu nu știu. Eu nu știu cine este ea."

121 Și mama ei, când ea și-a văzut fiica, a alergat la ea și și-a aruncat brațele în jurul ei, a început să o sărute.

122 Ea a împins-o, zicând, "Eu nu te cunosc. Tu ai greșit persoana," deoarece ea nu a vrut să fie afiliată cu o astfel de persoană de care altcineva ar râde și va face haz de ea.

123 Acolo s-a întâmplat să fie un om, un conductor de tren, stând alături. El a apucat femeia aceea tânără de umăr. El a zis, "Să-ți fie rușine, tu mizerabilă! Îmi amintesc cazul foarte bine."

124 Și oamenii s-au adunat să audă ce a avut loc. Și el a ținut fata chiar afară, și el a zis, "Această fată tânără, când nu avea nici șase luni, era în pătuțul ei la etaj. Și mama ei scumpă, cea mai frumoasă femeie pe care am văzut-o vreodată," a zis bătrânul conductor. Zicea, "Casa a luat foc în timp ce mama ei întindea hainele. Și vecinii toți au fugit, țipând. Ei au văzut-o. Mama nu a observat aceasta. Era pe partea de verandă a casei. Și flăcările au pornit bine, și au

mers în aer."

125 Și a zis, "Ei nu au putut ține mama aceea înnebunită. Pruncul ei era la etaj." Și a zis, "Toți au strigat, 'Tu nu poți trece prin acele, acele flăcări.' Dar ea a apucat cearceaful care era în mâna ei, de la întinsul lor, și era un cearceaf umed. Și ea l-a aruncat în jurul ei, și a mers prin flăcări, și la etaj, fără să se gândească la pericolul ei. Apoi când ea a ajuns acolo, ea a știut că ea nu putea să se înfășoare cu cearceaful pe ea să meargă înapoi. Dar, să salveze frumusețea fiicei ei care o va urma, ea a înfășurat pruncul în cearceaf, și a fugit prin flăcări, cu fața ei și mâinile și brațele goale. Și i-a ars carnea de pe trupul ei, și i-a slujit obraji până la oase, și a distrus-o, i-a ars părul, și... totul până la os pe degetele ei."

126 A zis, "Ea a devenit urâtă, ca tu să poți deveni frumoasă. Ea și-a pierdut frumusețea, ea și-a pierdut tot ce avea, ca să te poată salva. Și atunci tu să stai și să te rușinezi de mama aceea scumpă?"

127 Frate, când eu văd pe Dumnezeu, Dumnezeul din Cer, pierzând tronul Lui, frumusețea Lui, și tot ce era El; să fie născut pe o grămadă de gunoi, să fie înfășurat în scutece, să fie făcut haz din el prin semnele Lui și minunile Lui, să fie numit un drac; să mă rușinez eu de El? Nu, domnule. Lasă ca lumea clasică să facă ce vor ei să facă. Pentru mine, El este un super semn. Duhul Sfânt din mine strigă. Acesta mă poate face să mă comport ciudat și să fiu un om trăznit, de lumea aceasta, dar eu nu pot să-L neg pe Acela Care a făcut așa de mult pentru mine. El a luat locul meu în moarte. El a luat locul meu la Calvar. El a făcut toate lucrurile acestea. El s-a binevoit din Cer, de la tronurile albe de mărgăritar, să devină un om; să guste suferința mea, să treacă prin ispitele mele, să știe cum să fie felul corect de mijlocitor în mine, să mă conducă și să mă călăuzească la Viața Eternă. Și prin sărăcia Lui, eu sunt făcut bogat. Prin moartea Lui, mi s-a dat Viață, Viață Eternă.

128 Nu vă lepădați de El. Nu vă rușinați de El. Nu vă rușinați de El. Ci îmbrățișați-L, și spuneți, "Da, Dragul meu Domn, dămi așa cum au primit ei în Ziua Cincizecimii, Doamne. Dă-mi Duhul Sfânt. Revarsă-L în inima mea. Mie nu-mi pasă ce spun adolescenții. Mie nu-mi pasă ce spune lumea. Eu nu mă uit la ei. Eu mă uit la Tine." Ce este aceasta? Înscriere la biserică? Nu. Super semnul, Emanuel, Dumnezeu cu noi!

Să ne rugăm.

129 În audiența de oameni în această dimineață, există aici unii care le-ar place să zică, "Cât despre mine, mi-e rușine de viața mea. Nu mă rușinez de El. Mi-e rușine de viața mea," să ofer Celui Care a fost făcut urât, și disprețuit de lume?

130 "Un Om al durerii, obișnuit cu suferința. Noi toți ne-am ascuns fețele de El," a zis profetul. "El a fost disprețuit și respins. Totuși, noi L-am socotit lovit și bătut de Dumnezeu. Deși, El a fost rănit pentru fărădelegile noastre, și zdrobit pentru nelegiuirea noastră; pedeapsa care ne dă pacea a fost peste el, și cu rănilor Lui am fost vindecați."

131 A-ți fi voi rușinați de El? Dacă sunteți, veniți la altar și pocăiți-vă de păcatele voastre. Dacă nu vă rușinați de El, și vă e rușine de viața voastră care i-ați prezentat-o Lui, un lucru așa de îngrozitor. V-a fost rușine de multe ori, înaintea șefului; înaintea femeilor prietene, înaintea bărbaților prieteni, înaintea fetei prietene sau băiatului prieten. Te-ai rușinat de El, Emanuel locuind în tine. Ridică-ți mâinile și zi-i, "Dumnezeule, iartă-mă că m-am rușinat."

132 Domnul nostru și Dumnezeul nostru, noi smerit și cel mai amabil țți cerem să accepti scuza noastră, în această dimineață, pentru toate lipsurile noastre, căci noi toți uneori suntem vinovați. Noi suntem vinovați pentru poziția față de Adevăr. Noi suntem vinovați. Când ei vor să ne cheme ceva nume rău, ca, oh, "holy-roller," sau vreun lucru rău care nu este așa, totuși uneori ne dăm înapoi ca Petru și ne încălzim la focul dușmanului. Iartă-ne, Doamne.

133 Anul nou se apropie de noi. Putem noi începe chiar din ceasul acesta, și să vedem super semnul lui Dumnezeu printre noi, Dumnezeu locuind cu noi, locuind în noi, înfăptuind, făcând exact în felul cum a făcut El. Și Luminile serii sunt aici.

Iartă-ne pentru lipsurile noastre. Iartă păcatele noastre.

134 Și noi foarte grațios, Doamne, acceptăm Cadoul Tău de Crăciun, Fiul lui Dumnezeu, să locuiască în trupul nostru, țărâna noastră, să locuiască cu noi, sfințindu-și calea Lui prin Propriul Lui Sânge, și dându-ne asigurarea Vieții Eterne. Noi țți mulțumim. Eu țți mulțumesc, Doamne, pentru acest Cadou măreț minunat de la Dumnezeu, El este un dar, un dar al Duhului Sfânt, tot împachetat în Numele Domnului Isus. Noi suntem bucuroși să Îl primim. Noi Îți mulțumim pentru că biserica noastră stă pentru acel semn, deoarece semnul stă pentru Învățătura Bisericii. Noi stăm pentru El. El stă pentru noi. Și este cunoscut printre Creștini prin toată lumea astăzi, despre un sărman, grup de oameni neștiutori la a 8-ta și Penn Street, la Jeffersonville; acel Emanuel, Stâlpul de Foc din pustie, Isus din Galileea, Duhul Sfânt de la Cincizecime, manifestat prin toate semnele lui Emanuel în Luminile serii. Noi suntem așa de mulțumitori,

Doamne. Și fie ca alții să Îl vadă și să-L primească. Căci, noi o cerem în Numele lui Isus, și de dragul Lui și de dragul Bisericii. Amin.

135 Aș dori să fi avut glasul unui cântăreț. Dacă aș avea glasul unui cântăreț chiar acum, mi-ar place să vă cânt imnul meu favorit, scris de prietenul meu scump, William Booth-Clibborn.

Jos din gloria Lui, povestea veșnic vie,
Dumnezeu și Salvatorul meu a venit, și Isus era Numele Lui.
Născut într-o iesle, străin față de ai Săi,
Dumnezeu durerii, lacrimi și agonie.

O cât Îl iubesc! Cât Îl ador!
Viața mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Ce bunăvoință, aducându-ne răscumpărare;
Când în toiul nopții, nici o speranță slabă în vedere;
(Atunci fulgerul bifurcat a venit!)
Dumnezeu, scump, gingaș, și-a lăsat deoparte splendoarea Lui,

Coborându-se la o iesle, un staul plin cu gunoi, să fie născut în el.

Aplecându-se să implore, să câștige și să-mi salveze sufletul.
O cât Îl iubesc! Cât Îl ador!
Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

136 Și atunci El este în mine, și eu sunt în El. Și în voi... "În ziua aceea, veți cunoaște că Eu sunt în Tatăl, Tatăl în Mine, și Eu în voi, și voi în Mine," Dumnezeu, Emanuel, cu noi.

137 A fost acel Emanuel pe care l-a văzut George Wright, șezând acolo jos chiar acum; zăcând acolo pe moarte, când patru doctori au trecut de el. A fost acel Emanuel, când El a trebuit să împrumute un pânțec, când El a trebuit să împrumute un-un mormânt. El a împrumutat ochii mei, zicând, "Du-te spune-i Fratelui George, 'AȘA VORBEȘTE DOMNUL. El va săpa mormintele acelor predicatori și alții care râd de el.'"

138 Acesta era acel Emanuel. El a fost Același, cu privire la animalele mici, zilele trecute în pădure. El a fost Același, cu privire la Margie Morgan care șade acolo, tot restul. El a fost Același care a împrumutat facultățile mintale, simțurile trupului, să Se prezinte lumii astăzi, prin voi, în timp ce Luminile serii strălucesc. Dumnezeu să fie milostiv, prietene.

139 Eu iau așa de mult din timpul vostru. Să o încercăm. Dă-ne tonul, "O cât Îl iubesc!" Câți o știți?

O cât Îl iubesc! Cât Îl ador!
Viața mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

[Fratele Branham începe să fredoneze Jos Din Slava Lui – Ed.]

Cât Îl ador!
Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

140 [Fratele Branham începe să fredoneze, *Jos Din Gloria Lui* – Ed.] Acum este timpul ca El să-și arate harul Lui. O mamă aduce un copil aici, cu leucemie, cancer în cursul sângelui lui. Acel rău la un bebeluș? Dumnezeu aude cum glasul meu vorbește cuvântul, și va fi așa.

Căci, Doamne, Tu ai zis, "Spuneți acestui munte, 'Mută-te.' Nu vă îndoiiți. Aceasta va fi."

În Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, eu condamn acest drac numit leucemie. Boala trupului acestui copil, ea îl va părăsi. Aceasta trebuie să-l părăsească. În Numele lui Isus Cristos, să fie așa.

Strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

141 Cât Îl iubesc eu! Eu doar nu-L pot lăsa să plece. Eu vreau să, întocmai ca Iacob, să mă țin de El.

... Îl ador!

Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!

"Acesta va fi un semn."

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

142 Nu este El minunat? Nu simțiți doar că v-ați închinat Lui? Doar în Duhul, doar închinați-vă Lui. [Fratele Branham începe să fredoneze, *Jos Din Gloria Lui* – Ed.] Doar uitați de voi acum. Nu fiți rușinați. Duhul Sfânt este aici. Acela-i Duhul Sfânt. Doar cu blândețe, în felul vostru.

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

Ia te uită.

Ce bunăvoință, aducându-ne răscumpărare; ("Acesta va fi un semn.")

Când în toiul nopții, nici o speranță slabă în vedere;

Dumnezeu, scump, gingaș, Și-a lăsat splendoarea, (Gândiți-vă la ce a făcut El!)

Aplecându-se să implore, să câștige și să-mi salveze sufletul.

143 Să ne ridicăm mâinile când o cântăm.

O cât Îl iubesc! Cât Îl ador!

Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,

Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

144 Doamne, noi niciodată nu vom fi în stare să înțelegem bogățiile, plinătatea Duhului Tău, până când Îl vedem în ziua aceea când El va veni. Noi putem fi adormiți în țărână. Eu poate trebuie să mă întorc înapoi în țărâna originală, dar aceea nu mă va îngrijora nici un pic. "Eu știu că El mă va chema, și eu voi răspunde. Și atunci Îl voi vedea așa cum este El. Acest trup coruptibil va fi schimbat și făcut după Propriul Lui trup glorios, prin care El este în stare să-Și supună toate lucrurile."

145 Eu Îți voi fi totdeauna recunoscător pentru darul lui Cristos de Crăciun în inima mea, să știu că este același Cristos, deoarece El face același lucru. El mă face să simt și să acționez așa cum a făcut El la început, cu slujitorii Săi.

146 Eu sunt mulțumitor pentru o Biserică universală, triumfă, deja predestinată, și chemată, și pecetluită, și rânduită la Trupul acela. Eu îi găsesc în Asia, Africa, Roma, peste tot, Indiana, prin state, Africa. Peste tot în jurul lumii, eu găsesc acea Biserică triumfă, care știe că Tu ai venit în trup. Și Tu ai zis că, "Fiecare duh..." În Biblia Ta, Tu ai zis, "Fiecare duh care nu mărturisește aceasta, este duhul greșit, anticristul. Fiecare duh care nu mărturisește același lucru, căci Cristos a venit în trupul nostru, este spiritul lui anticrist."

147 Tată, Dumnezeu, ajută-mă să-să scutur acei tăciuni acolo afară. Eu îi pot vedea, Doamne, acolo afară. Văd leproșii la porți, privește acolo în India, la Taj, la poartă, săracii aceia târându-se pe pământ, fără picioare. Văd pe sârmanii aceia băieți mici negrii acolo în Africa, mânuțele lor întinse în sus. O Dumnezeule, trimite-mă, Doamne. Lasă ca Îngerul să vină cu un cărbune de foc, să ardă în sufletul meu, Doamne, și să ia toată zgura și trândăvia afară, ca eu să pot merge ca un-un cărbune aprins al lui Dumnezeu, să-i smulg din foc pe acei care sunt în întunecime mare.

148 Binecuvântează bisericuța mea, Doamne. Oh, eu pot vedea urma de rumeguș pe aici jos, și văd oamenii scumpi. Oameni conducând pe aici în mașinile lor, râzând de ei, deoarece ei șiau ridicat mâinile, laudând pe Dumnezeu. Dar într-o zi Isus va veni, și toate lucrurile se vor îndrepta. Noi nu vom fi dați de rușine, Doamne. Ne vom uni cu Pavel din vechime, și zicem, "Nu mi-e rușine de Evanghelia lui Isus Cristos, căci Ea este Puterea lui Dumnezeu spre salvare, spre Viața Eternă, la fiecare care crede." Ajută-ne să trăim în felul acela, Tată. Noi ne închinăm Ție acum în Duhul, în locurile Cerești. Noi ții mulțumim pentru această cercetare în dimineața aceasta. În Numele lui Isus. Amin.

149 Doar încă odată, vreți voi?

O cât Îl iubesc! Cât Îl...

Domnul Isus... ? ... în Numele lui Isus.

Al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

150 Doar vreau mai mult din El, tu nu, Doe? [Delores zice, "Da." – Ed.] Aceea este sora mea, sora mea în trup. "Oh cum..." Nora mea. Ei vor mai mult din Dumnezeu. Fratele Grimsley vine, vrea mai mult din Dumnezeu. "Al meu totul..." Asta este. Fratele Woods, vine. Fratele Collins, predicator Metodist; soția lui, alții. "... devenit Salvatorul meu." Acestea sunt faptele Duhului Sfânt chemând El însuși. "... locuiește în El."

O cât Îl iubesc...

Doar exprimați-o în felul vostru propriu acum.

Cât Îl ador!
Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

151 Doamne, Doamne, aici sunt ei, oile pășunii Tale. Hrănește-le, Doamne, din Duhul Tău. Ei se predau Ție, Doamne. Ei își consacră viețile Ție. Ei au stat pentru că lor nu le este rușine de Evanghelia lui Isus Cristos. Noi știm că Tu ești aici, marele Stâlp de Foc, Cristos, Duhul Sfânt.

... Îl ador!
Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

152 [Fratele Branham începe să fredoneze, *Jos Din Gloria Lui* – Ed.] Doar vorbiți în cuvintele voastre proprii acum. Acela-i Duhul Sfânt care v-a adus aici. Doar spuneți-I că-L iubiți. Același Duh Sfânt care i-a ridicat la Cincizecime, voi stați aici strigând, plângând, bucurându-vă.

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Fără șovăire, carne și sânge substanța Lui, (un prunc în ea)
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.
El a luat forma de om, a descoperit planul ascuns.
O ce glorioasă taină, Jertfa Calvarului,
Și acum eu știu că Tu ești acel măreț "EU SUNT."
O cât Îl... O Dumnezeule! Cât Îl ador!
Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!
Marele Creator a devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

153 O acea dragoste care nu mă lasă să plec, dragoste care îmi strânge inima dincolo de orice, dulceața Prezenței Duhului Sfânt; în timp ce biserica Lui stă în jurul altarului, adorând, privind în iesle, văzând același lucru care l-au văzut înțelepții, Dumnezeu făcut trup.

... devenit Salvatorul meu,
Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

154 Dacă există ceva rău în viața voastră, mărturisiți-o acum în Prezența Duhului Sfânt, un timp în tăcere. Priviți în inima voastră, vedeți dacă există o iesle acolo care poate rezista criticarea, pe mărturisirea voastră că El este Dumnezeu.

Toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

155 Cu capetele voastre aplecate acum, doar oferiți o rugăciune, înșivă. Acesta este Duhul Sfânt. Nu puteți simți blândețea și bunătatea Duhului lui Dumnezeu, dulceața, Vieții veșnice?

156 "Unde sunt limbi, ele vor înceta. Unde există profeție, se va slăbi. Unde este cunoștință, ea se va slăbi. Dar când dragostea vine, ea rămâne veșnic." "Dragostea este îndelung răbdătoare. Ea nu se laudă. Ea nu se îngâmfă. Nu se poartă rău, necuvincios. Dar Ea ne smerește, ne face dulci, pune dulceața în sufletul vostru."

157 Să ne rugăm acum, fiecare în felul vostru propriu, mulțumind lui Dumnezeu pentru ce a făcut El.

158 O Doamne, în dulceața acestei cântări, exprimând prin clape, nu un sunet nesigur, ci un sunet care înseamnă,

pentru noi, Cine este Dumnezeu nostru, așa cum l-a exprimat Cuvântul. Acum muzica îl exprimă. Acum inimile noastre îl exprimă, Doamne, atitudinile noastre către Tine. Noi venim înainte. Ei stau în picioare. Ei Te iubesc. Împreună, Doamne, noi stăm ca oile Tale, oile pășunii Tale. Noi iubim această Hrană, Ea este bună pentru sufletele noastre. Și noi știm că Dumnezeu locuiește cu noi. Și noi știm că Dumnezeu s-a revărsat în Cristos, și Cristos s-a revărsat în Biserică.

159 Și aici stăm noi astăzi, când tot felul de religii, și tot felul de culte și faze, tot felul de credințe, dar totuși Cuvântul vorbește pentru Sine, Dumnezeu manifestat. Super semnul că Dumnezeu încă este manifestat în trupul poporului Său, făcând aceleași semne și minuni, arătându-se într-o formă de Nor, un Stâlp, locuind printre noi, discernând inimile noastre, prezicându-ne lucruri care vin, vindecând boala noastră, făcându-ne așa de legați de Cer încât ne ieșim din fire. Încât, noi facem lucruri neobișnuite, față de copiii lumii; cum stau ei alături și râd, și gândesc că noi suntem nebuni, tot așa cum au făcut ei la Cincizecime, zicând, "Nu sunt toți aceștia beți?"

Dar cât Îl iubesc eu! Cât Îl ador!

Respirația mea, strălucirea soarelui meu, al meu totul în toți!

Marele Creator a devenit Salvatorul meu,

Și toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El.

160 Vă ridicăți mâinile acum să făgăduiți credința voastră în Dumnezeu, juruințele voastre către Dumnezeu, loialitatea și credincioșia voastră către Dumnezeu, biserica toată?

161 Noi știm, Doamne, să ne prezentăm Ție, după această binecuvântare a manifestării Prezenței Tale, știm că Dumnezeu încă este manifestat în trupul nostru. El a devenit țărâna noastră, El a devenit materialul nostru; El a traversat Însuși de la Dumnezeu să devină om, ca omul să poată trăi în El. Și noi Te-am simțit în această dimineață, în duhurile noastre. Noi vedem lucrările Tale și manifestările Tale. Noi Te iubim. Noi ne făgăduim din nou Ție: să Te onorăm, să Te iubim, și să facem tot ce știm cum să facem, care va fi plăcut, să trăim vieți care vor fi ca Creștini, care nu vor aduce ocară, ci vor fi o binecuvântare pentru Numele Tău mare și Sfânt. Aceasta noi facem, Doamne, ca copiii ai Tăi, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

162 Aș vrea să vă întreb ceva înainte de a vă ocupa locul. Ați mai simțit cândva un astfel de lucru dulce? Dulceața Duhului Sfânt! Nimeni să nu zică un cuvânt; doar automat ridicându-se, venind înainte. Slava lui Dumnezeu! Vedeți?

163 Eu m-am rugat și am studiat, două zile, asupra acesteia. Mai mult decât atât. De duminica trecută, sau ultima, da, duminică.

164 Cum că acel Super semn, cum Dumnezeu a zis, "Eu le voi da un semn. Eu voi fi în trupul lor. Eu voi fi ca ei; ei vor fi ca Mine." El a zis că Îngerii se uită acolo. Sau a zis... Îngerii au zis păstorilor, "Priviți în iesle, voi veți vedea ce vreau Eu să spun." Acel semn nu era doar pentru Îngeri. El nu era numai pentru păstori. El este pentru lume, să vadă și să creadă că Dumnezeu locuiește în carne.

165 Și prin jertfa aceea de carne, El a sfințit carnea noastră, ca El să poată locui în noi. Dumnezeu în voi. Cristos în voi. "Iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii." Nu uitați aceasta. Țineți-o în inimile voastre.

166 Eu am primit ceva cadouri foarte frumoase de Crăciun, un aparat de film, și multe alte lucruri, arme și lucruri, căci oamenii mă iubesc, ei îmi dau. Ce mult apreciez eu asta!

167 Dar, oh, această, această Viață Eternă, asigurarea binecuvântată căci Cristos locuiește în noi, că plinătatea Lui locuiește în noi, ne face să ne ridicăm și să ne comportăm diferit. Deoarece, voi, când voi faceți asta, voi deveniți un fugar față de lucrurile lumii. Voi deveniți un pelerin. Voi vă socotiți morți față de lucrurile lumii, și vii într-o viață nouă. Acum tu ești un străin în lume. Tu ești un străin deoarece ai mărturisit clar, prin acțiunea ta, că, "Există o Cetate al Cărui Ziditor și Făcător este Dumnezeu." Vedeți? Și ție nu-ți mai pasă de aceste lucruri ale lumii, ci noi suntem oameni îndreptați spre Cer căutând Cetatea aceea a Cărui Ziditor și Făcător... a lui Dumnezeu. Noi suntem Sămânța lui Abraham deoarece noi am crezut în Domnul Isus Cristos, și am murit față de lucrurile lumii, și am fost înviați din nou în învierea asemănării Lui; să umblăm cum a umblat Abraham, căutând o Cetate care vine, luând Cuvântul lui Dumnezeu, numind orice altceva contrar, să primim îngeri în casa noastră, așa cum a făcut Abraham, mesagerii lui Dumnezeu, care au adus mesajul. Oh, ce timp! Dovedind că noi nu mai vrem din lume. Noi îl vrem pe El, și numai pe El. El este Salvatorul nostru.

168 Așa cum călătoriți din această clădire în dimineața aceasta, luați-L cu voi. Niciodată nu-L lăsați să plece. Fiți dulci în sufletul vostru, toate zilele vieții voastre. Dumnezeu să vă binecuvânteze acum așa cum mergeți la scaunele voastre, și copiii au cadourile lor. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

169 Este să se facă rugăciune? Ajută-i să vină aici, soră. Urmează să ne rugăm.

Domnul Dumnezeu fie milostiv cu acest frate! Să iei duhul de beție din el, Doamne. Fie ca el să fie beat de Vinul nou al lui Dumnezeu. În Numele lui Isus Cristos. Amin.

170 Nu este aceasta doar Ceresc? Câți simt asta, doar această, doar o dulceață? Nimeni nu știe ce să zică. Eu nu știu nimic ce să spun. Eu sunt doar-eu sunt... Eu nu am cuvinte. Eu-eu nu știu ce să zic. Doar Duhul Lui doar se mișcă înăuntru, vedeți.

171 Ce este aceasta? Voi deveniți miei, și Porumbelul este aici să vă conducă la Hrana mieilor, Hrana oilor. Aceasta este Hrana oilor, "Omul nu va trăi numai cu pâine, ci cu fiecare Cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu." Duhurile noastre trăiesc din Aceea.

172 Eu cred că îl voi vedea pe prietenul meu bun, Avocat Robertson, dacă vei aștepta doar suficient de mult la clădire până pot să-mi schimb hainele, să vin înapoi, căci sunt transpirat.

173 Fratele Neville va prelua serviciul acum, pentru-pentru darurile pentru copii. Domnul să vă binecuvânteze.

174 Întotdeauna cântați Jos Din Gloria Lui. Când faceți asta, amintiți-vă ce credem noi în El, "Toată plinătatea lui Dumnezeu locuiește în El." Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Neville.

175 [Fratele Neville vorbește cu Fratele Branham – Ed.] Da, dacă vrei ca eu să o fac. ["Da."]

176 Fratele Neville mi-a cerut dacă aș veni înapoi deseară, iarăși, să predic deseară din nou. Nu-mi place Asă iau serviciul lui. Dar eu sunt aici, pentru aceasta sunt eu aici. În ordine, eu voi fi înapoi deseară, cu voia Domnului, să vorbesc la serviciu.